

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6758/2022
31.08.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Секуловић, адвокат из ..., против тужених „Агросистем Голд“ ДОО Мајур и „Мега Напред“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Иван Годоровић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог „Мега Напред“ ДОО Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 58/22 од 20.01.2022. године, у седници већа одржаној 31.08.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „Мега Напред“ ДОО Београд изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 58/22 од 20.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „Мега Напред“ ДОО Београд изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 58/22 од 20.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 869/17 од 01.09.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац по основу одржаја власник у целости катастарске парцеле број .., потес „ББ“, њива 2. класе, површине 90 а 37 м² и катастарске парцеле .., потес „ВВ“, њива 3. класе површине 98 а 05 м², у КО ..., уписаних у листу непокретности број .. КО ..., што су тужени дужни признати и трпети да се тужилац на основу ове пресуде упише као власник у Катастру непокретности Шабац. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 104.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 58/22 од 20.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог „Мега Напред“ ДОО Београд и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П 869/17 од 01.09.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени „Мега Напред“ ДОО Београд је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20 – у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, правилно су примењене релевантне одредбе Закона о основама својинскоправних односа, односно нижестепени судови су правилно ценили испуњеност свих законских услова из члана 28. став 2. наведеног закона за стицање права својине редовним одржајем у ситуацији када је утврђено да тужилац има закониту, савесну и мирну државину непокретности у периоду дужем од десет година. Стога нема места одлучивању о посебној ревизији туженог ради новог тумачења права, нити постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Такође, по оцени Врховног касационог суда, не постоји потреба ни да се одлучује о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе, јер тужени уз ревизију није доставио, нити се позвао на супротне судске одлуке из којих би произишло да је на другачији начин одлучивано у сличној или истоветној чињенично правној ситуацији.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 09.05.2017. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара, која не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани ревизијски цензус за допуштеност ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић**